

MÂNDRIA DE A FI ROMÂN ȘI EXCEPTIONALISMUL AMERICAN

prof.univ.dr. Țuțu Pișleag
Universitatea Hyperion

Noi, românii, suntem o lume în care, dacă nu se face ori nu se gândește prea mult, ne putem mândri că cel puțin se discută foarte mult (I.L.Cargiale)

Abstract:

It takes patriotism, national consciousness is also needed, attachment to national symbols created by sacrifices Romanians is required. Our national flag must be a symbol of sacredness, the very pride of being Romanian.

Keywords: national, patriotism, national flag, values, exceptionalism

Un sfert de secol are propria sa relevanță prin raportare la timpul istoric pentru o națiune. Se pare totuși, că în ultimii 25 de ani, discursul politic a fost predominant în pragmatismul său, căci altfel cum se putea să ”influențeze societatea sau anumite grupuri (alegătorii, de pildă), să le modifice comportamentele și atitudinile, să le obțină votul sau aprobarea”⁹¹. Intervine aici, specificul a ceea ce reprezintă democrația, *plena potentia agenda*. Alegătorul, cetățeanul, prin votul său ”îl autorizează pe un mandatar să semneze, să acționeze, să vorbească în locul său, îi dă acestuia o procură, deplina putere de acțiune pentru el”⁹². De cele mai multe ori, acest transfer de putere este susținut de o ”abundență de promisiuni care se

---

⁹¹Gabriela Goudenhoft, Legitimitatea. Ritualuri ale legalității și autoritate discursivă, Editura Adenium, 2014

(<https://books.google.ro/books?id=kvXQBQAAQBAJ&pg=PT181&dq>)

⁹² Pierre Bourdieu, Limbaj și putere simbolică, Editura Art, 2012, pag. 225

bazează pe o logică a verosimilului, nu asupra realității, ci asupra posibilității, nu asupra adevărului, ci asupra plauzibilului”⁹³. Cetățeanul este îndemnat să participe la vot, inducându-i-se ideea potrivit căreia acesta este modul său de a face politică, se creează o percepție eronată, potrivit căreia politica și guvernarea sunt echivalente și astfel, ... ”uitată și ignorată fiind, activitatea de delegare devine sursa alienării politice”⁹⁴. Astfel, mandatarii (parlamentari, miniștri etc.) au această posibilitate de a-și anticipa profiturile, iar în foarte multe situații ajung să ”concentreze o anumită putere, să dezvolte o ideologie specifică, întemeiată pe răsturnarea paradoxală a relației cu mandanții – cărora li se condamnă absenteismul, incompetența, indiferența față de interesele colective...”⁹⁵. Tot în acești ultimi 25 de ani, discursul politic este lipsit de dezbaterile proiectelor majore de țară, în care interesele naționale sunt mai mult la nivel declarativ, tema centrală este mai degrabă orientată către pararea criticilor și atribuirea vinovățiilor. De altfel, și discursul mediatic este alterat, este concentrat pe senzațional, pe promovarea satisfacției imediate, pe vulgarizarea culturii, pe aprecierea bogăției, a celebrității, a siguranței și a divertismentului în defavoarea educației copiilor în spiritul valorilor corecte. Din 2008, o temă constantă a vizat criza economico-financiară, criză care în opinia noastră are la bază corupția în administrație și afaceri, lăcomia și materialismul managerilor. Este mai degrabă o criză a resursei umane calificate. Această resursă o avem, dar este exclusă, atâta timp cât destinul nostru ca națiune depinde mai mult de rezolvarea problemelor unor false modele prin care se afectează pe termen lung propriul model socio-cultural și identitar.

Cetățeanul american răspunde prompt chemărilor de a veni să reconstruiască America, pentru că aici cultura americană are un rol major în conturarea unui set distinctiv de valori fundamentale și convingeri despre politică și guvern. Există pe continentul american acea specificitate de a-și promova și apăra simbolurile, inclusiv arborarea drapelului, de a-și respecta eroii și veteranii. Aș menționa în acest sens *Arlington National Cemetery* din *Washington* unde la *Mormântul Soldatului Necunoscut* eroismul american este simbolizat și respectat în acest spirit al excepționalismului, care, pentru vizitatori impresionează profund. La noi, de Ziua Națională – 1 Decembrie, regăsim în toată forța și măreția paradei militare câteva demonstrații de abilitate și îndemănare în mânăuirea armamentului care umbrește spiritul acestei zile. Grandoarea și măreția paradei militare trebuie

⁹³ Gabriela Goudenhoft, op.cit.

⁹⁴ Pierre Bourdieu, op.cit., pag. 227

⁹⁵ Ibidem, pag. 242

să pună în evidență valoarea, identitatea, forța și unitatea națională. Mandatarii, ca oficialități prezente, trebuie să nu uite că, dacă în astfel de momente sunt și reacții de contestare, acestea au loc pe fondul nereprezentării idealurilor cetățeanului. Demnitățile cu care sunt investiți nu sunt "job" sau *serviciu* (la București), sunt înalte funcții ale devotamentului, patriotismului și sacrificiului în slujba națiunii. Aceste mânuiri ale armamentului (de nivelul tactic cel mai de jos) s-ar putea desfășura la *Mormântul Eroului Necunoscut* din Parcul Carol, în *Liniește și Respect* față de cei care au făcut jertfa supremă. Și la noi, românii, sunt suficiente premise care deschid manifestarea excepționalismului românesc. Fiecare popor are această caracteristică de excepționalism, totul ține de cum este pus în evidență. Fiecare popor are monumente grandioase ale propriei istorii, totul depinde de valorizare și simbolizare. Uneori uităm mesajele înălțătoare ale acestora: "Spuneți generațiilor viitoare că noi am făcut suprema jertfă pe câmpurile de bătaie pentru întregirea neamului"⁹⁶; "Glorie celor ce prin vitejia și prin jertfa lor de sânge au înfăptuit unitatea națională"⁹⁷; "Glorie celor ce prin lumina minții și puterea sufletului au pregătit unitatea națională"⁹⁸.

---

⁹⁶ Inscricție pe Monumentul Eroilor din Arma Geniului

⁹⁷ Inscricție pe Arcul de Triumf

⁹⁸ Inscricție pe Arcul de Triumf

Monumentul Eroului Necunoscut, Parcul Carol, București

Mormântul Soldatului Necunoscut, Cimitirul Național Arlington, Washington

Monumentul Eroilor din Arma Geniului, Piața Leu, București

Demnitățile mandatarilor monopolizează puterea și astfel se uită de identitatea și unitatea națională, se uită de cetățeanul român, devenit în acești ultimi 25 de ani un simplu *indicator*, el este deznădăjduit, el este umilit, el este abandonat. În foarte multe situații *cetățeanul* român este tratat ca rob (robul lui Dumnezeu, păzit de jandarmi pentru o sticlă de aghiazmă), devine *pelerin* cu speranța numai în Dumnezeu, este *contribuabil* conștiincios în fața lipsei de transparență a cheltuirii banului public, este *pacient* al spitalelor fără medici, este *locuitor* abandonat în situații de *meteogovernanță*, este *mandant* care își dă propria putere pentru a fi reprezentat cu respect, este *client* al mărfurilor și produselor străine și nu naționale etc. Noi știm să conferim prin *național* valoare și importanță acolo unde nu este cazul (Autoritatea națională pentru retrocedarea proprietăților)!

Românul, dincolo de toate acestea rămâne harnic, inteligent, creator, frumos, patriot, devotat, iubitor, răbdător, curajos, inventiv, tolerant, opitalier, viteaz, generos.

Arcul de Triumf, București

Apreciem că ar trebui să avem mai multă religiozitate față de propria cultură națională care să privilegieze valorile, simbolurile, spiritul și interesele naționale. Educația, cultura și sănătatea nu au costuri în comparație cu costurile ignoranței acestor domenii. La noi, până și renovarea Arcului de Triumf durează cât un război mondial. Uităm de atributul fundamental de *național* și îl oferim pentru promovarea intereselor comerciale și turistice ale unor entități private străine. Este nevoie de patriotism, este nevoie de conștiință națională, este nevoie de atașament față de simbolurile naționale create prin jertfele românilor. Tricolorul trebuie să fie un simbol al sacralității, al mândriei de a fi român și nu umbrat de reclame sau arborat fără respectarea legii, fără respectul față de noi înșine, românii.

Clădirea Policlinicii Ministerului Afacerilor Interne (adăpostește printre altele și Centrul Cultural al ministerului), București

Modelul valoric național reclamă cerința de a fi securizat preponderent societal întrucât dacă acesta își ”păstrează validitatea, atunci alegerile din toate celelalte planuri vor fi ele corecte pentru că vor fi o reflectare a valorilor naționale. Se impune prin urmare crearea unui mecanism prin care modelul valoric național să își păstreze capacitatea de semnificare pentru

comunitatea care l-a construit...”⁹⁹. Având o multitudine de valori fundamentale identificate și transmise de-a lungul existenței noastre ca națiune, ele fac parte din modelul valoric prin care avem unicitatea și excepționalismul românesc.

Bibliografie selectivă

Gabriela Goudenhoft, *Legitimitatea. Ritualuri ale legalității și autoritate discursivă*, Editura Adenium, 2014

Pierre Bourdieu, *Limba și putere simbolică*, Editura Art, 2012

Mălina Ciocea, *Securitatea culturală. Dilema identității în lumea globală*, Editura Tritonic, 2009

---

⁹⁹ Mălina Ciocea, *Securitatea culturală. Dilema identității în lumea globală*, Editura Tritonic, 2009, pag. 11